

***inserto**, l' (m.): ένθετο
 ***personalmente**, avv.: προσωπικά
 ***ovviamente**, avv.: προφανώς
 ***esperto**, l' (m.): ειδικός, ειδήμονας

***a proposito**: παρεμπιπτόντως, επί τη ευκαιρία
 ***contiene**, inf. contenere: περιέχει
 ***settimanali**, i (m.) (sing. il settimanale): (εδώ) εβδομαδιαία περιοδικά

Pronomi indiretti / Έμμεσες αντωνυμίες

Οι έμμεσες αντωνυμίες αντικαθιστούν ένα ουσιαστικό, ένα έμμεσο αντικείμενο (δηλαδή αντικείμενο του οποίου προηγείται η πρόθεση *a* και απαντάει στην ερώτηση *σε ποιον; σε τι;*):

Telefono a Carla (ρήμα + ουσιαστικό, έμμεσο αντικείμενο) *più tardi*. = *Le telefono* (έμμεση αντωνυμία + ρήμα) *più tardi*.

Οι έμμεσες αντωνυμίες έχουν δύο τύπους: μια *forma atona* και μια *forma tonica*.

forma atona	forma tonica
mi	a me
ti	a te
gli, le, Le	a lui, a lei, a Lei
ci	a noi
vi	a voi
gli	a loro

Όταν χρησιμοποιούμε τη *forma atona*, η έμμεση αντωνυμία μπαίνει πάντα πριν από το ρήμα (αντωνυμία + ρήμα):
Gli amici, per il mio compleanno, mi hanno regalato un libro.
 Μόνο στην προστακτική, στο απαρέμφατο, στο γερούνδιο και στη μετοχή αορίστου-παρακειμένου η αντωνυμία ακολουθεί το ρήμα.

- Όταν έχουμε τον τύπο ευγενείας (*la forma di cortesia*), χρησιμοποιούμε πάντα την έμμεση αντωνυμία στο 3^ο πρόσωπο ενικού (*Le/a Lei*): *Signora, Le piace questa camicetta?*
- Η έμμεση αντωνυμία του 3^{ου} προσώπου πληθυντικού της *forma atona* έχει δύο τύπους: *gli* και *loro*. Η αντωνυμία *loro* δε συναντάται τόσο συχνά και μπαίνει μετά το ρήμα:
Ho detto a Laura e Alberto di incontrarci nel pomeriggio. = *Gli ho detto di incontrarci nel pomeriggio.* = *Ho detto loro di incontrarci nel pomeriggio.*

Pronomi indiretti nei tempi composti / Έμμεσες αντωνυμίες στους σύνθετους χρόνους

- Όταν έχουμε μια έμμεση αντωνυμία στους σύνθετους χρόνους δεν υπάρχει συμφωνία σε γένος και αριθμό με τη μετοχή αορίστου-παρακειμένου:
Lo sapevo, Valeria non ha detto bugie a Carla. = *Lo sapevo, Valeria non le ha detto bugie.*
Ho scritto un'email a Francesca e a Giulia per invitarle alla mia festa di compleanno. = *Gli ho scritto un'email per invitarle alla mia festa di compleanno.*

Pronomi indiretti con i verbi modali e i verbi fraseologici /

Έμμεσες αντωνυμίες με τα τροπικά ρήματα και τα περιφραστικά ρήματα

Με τα τροπικά ρήματα (*dovere, volere, potere*) και τα περιφραστικά ρήματα (*cominciare a, finire di, sapere, stare per*), τα οποία ακολουθεί πάντα απαρέμφατο, οι έμμεσες αντωνυμίες της *forma atona* (*mi, ti, gli, le, Le, ci, vi, gli*) μπαίνουν είτε πριν από το ρήμα είτε μετά το απαρέμφατο:

Voglio comprare un regalo a mia madre. = Le voglio comprare un regalo. = Voglio comprarle un regalo.

Professor Ferri, Le posso parlare? = Professor Ferri, posso parlarLe?

Il verbo piacere al passato prossimo / Το ρήμα piacere στον παρακείμενο/αόριστο

Το ρήμα *piacere* συντάσσεται πάντα με μια έμμεση αντωνυμία και, όπως όλα τα ρήματα που συντάσσονται με το βοηθητικό ρήμα *essere*, στον παρακείμενο/αόριστο (*passato prossimo*) συμφωνεί σε γένος και αριθμό με το υποκείμενο:

Mi è sempre piaciuta la cioccolata.

Non ti è piaciuto il tiramisù del ristorante?

Le/Gli sono piaciute molto le scarpe nuove.

Ci sono piaciuti tutti i libri letti finora.

Vi è piaciuta l'ultima puntata del "Commissario Montalbano"?

Non gli è mai piaciuto andare a sciare.

Imperativo diretto / Προστακτική

Χρησιμοποιούμε την προστακτική για να δώσουμε μια εντολή ή μια συμβουλή. Έχει μόνο ένα χρόνο, τον *presente*. Πρώτο πρόσωπο δεν υπάρχει, γιατί δε νοείται να προστάξουμε τον εαυτό μας. Η προστακτική σχηματίζεται μόνο στο 2^ο πρόσωπο ενικού tu, στο 1^ο πρόσωπο πληθυντικού noi και στο 2^ο πρόσωπο πληθυντικού voi.

1^a coniugazione/
συζυγία (-are)

2^a coniugazione/
συζυγία (-ere)

3^a coniugazione/
συζυγία (-ire)

	guardare	leggere	aprire	finire
tu	guarda!	leggi!	apri!	finisci!
noi	guardiamo!	leggiamo!	apriamo!	finiamo!
voi	guardate!	leggete!	aprite!	finite!

Όπως βλέπουμε, η κλίση της προστακτικής είναι ίδια με την κλίση της οριστικής ενεστώτα. Μόνο για τα ρήματα της πρώτης συζυγίας σε *-are*, το 2^ο πρόσωπο ενικού tu λήγει σε *-a* και όχι σε *-i*:

Lucio, mangia la frutta! / Alessia, guarda che bel quadro! / Gianni, ascolta questa canzone!

Imperativo diretto negativo / Αρνητικός τύπος της προστακτικής

Ο αρνητικός τύπος της προστακτικής στο 1^ο πρόσωπο πληθυντικού noi και στο 2^ο πρόσωπο πληθυντικού voi σχηματίζεται βάζοντας το επίρρημα *non* πριν από το ρήμα στον καταφατικό τύπο της προστακτικής:

Non dimentichiamo i cd! / Non prendiamo l'autobus! / Non partiamo oggi!

Non mangiate più dolci! / Non scrivete altri sms! / Non aprite la finestra!

Στο 2^ο πρόσωπο ενικού tu, ο αρνητικός τύπος της προστακτικής σχηματίζεται με το επίρρημα *non* + απαρέμφατο του ρήματος:

Non mangiare altri dolci! / Non scrivere altri sms! / Non aprire la finestra! / Non partire oggi!

1^α coniugazione/
συζυγία (-are)

2^α coniugazione/
συζυγία (-ere)

3^α coniugazione/
συζυγία (-ire)

	guardare	leggere	aprire	finire
tu	non guardare!	non leggere!	non aprire!	non finire!
noi	non guardiamo!	non leggiamo!	non apriamo!	non finiamo!
voi	non guardate!	non leggete!	non aprite!	non finite!

Verbi irregolari all'imperativo diretto / Ανώμαλα ρήματα στην προστακτική

	essere		avere		sapere
	forma affermativa	forma negativa	forma affermativa	forma negativa	forma affermativa
tu	sii!	non essere!	abbi!	non avere!	sappi!
noi	siamo!	non siamo!	abbiamo!	non abbiamo!	sappiamo!
voi	siate!	non siate!	abbiate!	non abbiate!	sappiate!

	andare	dare	dire	fare	stare
tu	va'! (vai!)	da'! (dai!)	di'!	fa'! (fai!)	sta'! (stai!)
noi	andiamo!	diamo!	diciamo!	facciamo!	stiamo!
voi	andate!	date!	dite!	fate!	state!

Imperativo con i pronomi / Προστακτική και αντωνυμίες

- Οι άμεσες και έμμεσες αντωνυμίες και τα μόρια *ci* και *ne* μπαίνουν στο τέλος του ρήματος σε προστακτική σχηματίζοντας μια λέξη:
Scrivila subito! / Regaliamogli un orologio! / Prendetene solo tre!
- Στον αρνητικό τύπο της προστακτικής, οι αντωνυμίες μπορούν να μπουν είτε πριν είτε μετά από το ρήμα. Στην περίπτωση που μπουν μετά το ρήμα, σχηματίζουν μια λέξη:
Non le telefonare ora! = Non telefonarle ora!
- Όταν έχουμε τους ανώμαλους τύπους της προστακτικής στο 2^ο πρόσωπο ενικού tu (*va' / da' / fa' / sta' / di'*) έχουμε διπλασιασμό του αρχικού συμφώνου των αντωνυμιών:
Va' a Roma! = Vacci!
Da' questo libro a tuo padre! = Dallo a tuo padre!
Fa' quello che ti dico! = Fallo!
Sta' accanto a Stefania! = Stalle accanto!
Di' a me la verità! = Dimmi la verità!
Αποτελεί εξαίρεση η αντωνυμία *gli*: *Da' il libro a Riccardo! = Dagli il libro!*